

Sygn. akt II CSK 159/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa L. F.
przeciwko "A." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.
obecnie "A." Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód L. F. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 września 2012 r. Skarżący domagał się przyjęcia skargi do rozpoznania wywodząc, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Uzasadniając tą przesłankę przyjęcia skargi do rozpoznania skarżący podnosił między innymi, że „istotne zagadnienie prawne jest związane z przeprowadzeniem przez Sąd II instancji postępowania dowodowego i ustaleniem w oparciu o jego wyniki odmiennego stanu faktycznego, niż uczynił to Sąd I instancji. Podstawą oddalenia powództwa przez Sąd Okręgowy, jako sąd I instancji, było uznanie przez tenże Sąd, iż dochodzone roszczenie nie było w dacie wyrokowania jeszcze wymagalne. Sąd Apelacyjny, po przeprowadzeniu dowodów z przesłuchania stron i z zeznań świadka, uznał, iż umowa pożyczki pomiędzy powodem a pozwanym nie została w ogóle zawarta, a sporządzenie dokumentu umowy było fikcyjne. W sytuacji, gdy sąd odwoławczy ustalił odmienny stan faktyczny oraz przyjął inną podstawę prawną rozstrzygnięcia, uzasadnienie jego wyroku winno odpowiadać wszelkim wymogom stawianym przez art. 328 § 2 k.p.c., a to w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego wykazuje w tym względzie poważne braki, nie zawiera bowiem podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa. [...]. W tym stanie rzeczy wymaga rozstrzygnięcia istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do pytania, czy Sąd Apelacyjny, gdy uznał, że powództwo winno zostać oddalone na innej podstawie, niż przyjął Sąd Okręgowy, mógł oddalić apelację powoda od wyroku sądu I instancji, czy też powinien był - dla zachowania prawa powoda do zaskarżenia niekorzystnego dla niego wyroku apelacją i kwestionowania tą drogą błędnych jego zdaniem ustaleń faktycznych - uchylić wyrok sądu I instancji i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania. Rozstrzygnięcia wymaga również to, czy naruszenie przez sąd odwoławczy art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia nie odpowiadającego tak dalece wymaganiom, jakie stawia wymieniony przepis, sprawiając, iż zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli kasacyjnej, może stanowić podstawę kasacyjną”.

Pozwana spółka – A. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. złożyła odpowiedź na skargę wnosząc o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania a alternatywnie o oddalenie skargi oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Strona składająca skargę kasacyjną i opierająca wniosek o przyjęcie tej skargi do rozpoznania na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego powinna zagadnienie to właściwie sformułować z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, wskazać argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych oraz wykazać, że zagadnienie to jest istotne i nowe, a jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia konkretnej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007r., sygn. akt III CSK 180/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005r., sygn. akt V CSK 3/05, niepubl.).

Skarżący nie uczynił zadość wskazanym powyżej wymogom. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie sformułowano żadnego istotnego zagadnienia prawnego, nie wskazano też w prawidłowy sposób przepisów prawa, na których podstawie takie zagadnienie miałoby się pojawić. Skarżący podjął co prawda próbę sformułowania zagadnienia formułując pytanie „czy Sąd Apelacyjny, gdy uznał, że powództwo winno zostać oddalone na innej podstawie, niż przyjął Sąd Okręgowy, mógł oddalić apelację powoda od wyroku sądu I instancji, czy też powinien był - dla zachowania prawa powoda do zaskarżenia niekorzystnego dla niego wyroku apelacją i kwestionowania tą drogą błędnych jego zdaniem ustaleń faktycznych - uchylić wyrok sądu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania”, jednak ze względu na treść

cytowanego pytania zabieg ten z oczywistych względów nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

Podobnie postawione pytanie „czy naruszenie przez sąd odwoławczy art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia nie odpowiadającego tak dalece wymaganiom, jakie stawia wymieniony przepis, sprawiając, iż zaskarżony wyrok nie poddaje się kontroli kasacyjnej, może stanowić podstawę kasacyjną”, nie może być podstawą do przyjęcia, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zważyć należy, że zagadnienie to było już przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012 r., I CSK 632/11, niepubl.; z dnia 5 września 2012 r., IV CSK 76/12, niepubl.; z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1862/00, niepubl.; niepubl.; z dnia 21 grudnia 2000 r., IV CKN 216/00, niepubl.; z dnia 21 marca 2007 r., I CSK 458/06, niepubl.; z dnia 4 stycznia 2007 r., V CSK 364/06, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 r., I CKN 185/01).

Skarżący nie przytoczył również żadnych poglądów wyrażonych w doktrynie czy orzecznictwie świadczących o występowaniu w omawianym przez siebie zakresie problemu prawnego. Powód stwierdził jedynie arbitralnie, że uzasadnienie Sądu Odwoławczego nie spełnia wymogów określonych w art. art. 328 § 2 k.p.c., w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w rzeczywistości stanowi jedynie niedozwoloną na tym etapie z mocy art. 389³ § 3 k.p.c. polemikę z oceną materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Odwoławczy.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. a *contrario* orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁷ § 1 k.p.c. oddalił w punkcie 2 sentencji postanowienia wniosek pozwanej spółki o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania wywołanego skargą kasacyjną, bowiem odpowiedź na skargę została złożona z uchybieniem ustawowo wskazanego dwutygodniowego terminu. Odpis skargi kasacyjnej doręczono pozwanej spółce w dniu 7 marca 2012 r. o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru (k. 197), a odpowiedź

na skargę nadano na poczcie dopiero w dniu 22 marca 2012 r. (koperta k. 208), tj. jeden dzień po upływie wskazanego ustawowo terminu. Jak podkreśla się w orzecznictwie nie stanowi odpowiedzi na kasację tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, publ. w OSNC 2003/9/120; postanowienie z dnia 10 grudnia 2010 r., III CNP 48/10, niepubl.).

aw

db